

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

<https://tamilmanam.in/>

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm09012026>

Cultural Elements Portrayed in Kurunthogai

Dr. K. Ramganesht*,

Assistant Professor - Department of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore - 641 014.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2402-0861>.

*Correspondence : ramganeshdharun@gmail.com, Tel: +919715984239

To Cite this Article

Dr. K. Ramganesht "Cultural Elements Portrayed in Kurunthogai", *Tamilmanam International Journal of Tamil Studies*, Vol. 7, Issue 02, February 2026, pp.-553-562.

Article Info

Received on 01-Feb-2026, Revised on 10-Feb-2026, Accepted on 11-Feb-2026, Published on 20-Feb-2026

ABSTRACT

Among the many living creatures in the world, humans are considered unique. Through their intellect, they know how to create and destroy. They have established certain boundaries for everything, determining how to live, what to do, and what not to do during their lifetime, and they act based on these principles.

There are two dimensions to human development: inner growth and outer growth. Culture is associated with inner growth. Humans strive to refine their lives based on culture. From the Sangam period to the present day, culture remains a crucial component of life. In this context, this article explores the cultural elements found in Kurunthogai, one of the Ettuthogai (Eight Anthologies) works of Sangam literature.

KEYWORDS: *Kurunthogai, Sangam Literature, Cultural Elements, Tamil Culture, Ettuthogai, Human Development, Inner Growth.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

குறுந்தொகை காட்டும் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

*முனைவர் கி. ராம்கணேஷ், உதவிப்பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறை, பி.எஸ்.ஜி. கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641 014

சுருக்கம் (Abstract)

உலகில் வாழும் உயிரினங்கள் பலவற்றிலும் மனிதன் தனித்தன்மை கொண்டவனாகக் கருதப்படுகிறான். தனக்குரிய அறிவாற்றலால் ஒன்றை ஆக்கவும் அழிக்கவும் அவனுக்குத் தெரிகிறது. தான் வாழும் காலத்தில் வாழ்வது எப்படி? செய்ய வேண்டியது, செய்யக் கூடாதது என அனைத்துக்கும் சில வரையறைகள் வைத்துள்ளான். அதனடிப்படையில் செயலாற்றுகிறான். மனிதனுடைய வளர்ச்சியில் இருநிலைகள் உள்ளன. ஒன்று அகவளர்ச்சி, மற்றொன்று புறவளர்ச்சி. பண்பாடானது அகவளர்ச்சியோடு தொடர்புடையது. பண்பாட்டின் அடிப்படையில் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சி கொண்டு இயங்குகிறான். சங்ககாலம் முதற்கொண்டு தற்காலம் வரை வாழ்வியலின் முக்கியமான ஒரு கூறாகப் பண்பாடு அமைகிறது. அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பண்பாடு- விளக்கம்

பண்பாடு என்னும் சொல்லைப் பக்குவம் என்ற பொருளில் கையாளலாம். பண்பட்ட நிலம் நன்செய் நிலமாவது போல பண்பட்ட வாழ்க்கை முறை பண்பாடாகிறது. நாகரிகம் அதன் ஒரு கூறாக அமைகிறது. பண்பட்ட வாழ்க்கை வாழாதவனைச் சமூகம் காட்டுமிராண்டித்தனம் கொண்டவனாகப் பாவிக்கிறது. நெறிமுறையோடு வாழுகின்ற வாழ்க்கையும் பிறரால் மதிக்கப்படுகிற உயர்நிலையும் பண்பாட்டின் அடித்தளமாகும். பண்பாடு குறித்து அறிஞர்கள் விளக்கங்கள் நல்கியுள்ளனர். “பெரும்பாலும் சிறந்த வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற உள்ளப் பாங்கின் வெளிப்பாட்டையே பண்பாடு என்கிறோம். அந்த வெளிப்பாடு சுவையுணர்வாகவும், நடையுடைபாவனைகளாகவும் தோன்றும்.” (தமிழும் பிறப்பண்பாடும் - ப.1) என்ற விளக்கமளிக்கும்பட்டுள்ளது.

உடலும் மனமும் ஒன்றோடொன்று பொருத்தப்பாட்டுடன் நன்னிலையுடன் இயங்குவதும் பண்பாடாக அமைகிறது என்பர். மக்களின் பழக்க வழக்கம், நம்பிக்கை, சமயம் முதலியவை பண்பாட்டின் பகுதிகளாகின்றன. “ஒருவன் தன் குணநலன்களை நிரப்புவதிலும், தன்னைச் சூழ்ந்த சமுதாயத்தின் நலன்களைப் பேணுவதிலும் பேரவாக் கொண்டிருக்குத் நிலை பண்பாடாகும் என்பார் மாத்யூ ஆர்னால்டு” (தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - ப.4). பொதுவாக உலகில் வாழும் மக்களனைவரும் போற்றுகின்ற செயல்கள் பண்பாடுகளாக அமையும். சில கூறுகள் குறிப்பிட்ட இனத்தின் சூழலுக்கு மட்டுமுரிய தனித்தன்மை கொண்டதாக அமையும். மனிதன் தன்னுடைய வாழ்வில் பிறர் பழிக்காத வகையில் எவையெல்லாம் தனக்குத் தேவை, உயர்வானதென எவற்றையெல்லாம் கருதுகிறானோ அவற்றைப் பண்பாடாகக் கருதலாம். தமிழன் இலக்கியங்களுக்கு மட்டும் இலக்கணத்தை உருவாக்கவில்லை. வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணத்தை உருவாக்கியுள்ளான் இதுவே பண்பாடாக விளங்குகிறது.

குடும்பம் என்னும் குடுஇன்பம்

குடும்பம் என்னும் சொல் குடுஇன்பம் என்ற பொருளில் ஆளப்படுகிறது. இல்வாழ்க்கையில் கணவனும் மனைவியுமாக இணைந்து வாழும் நெறி தமிழ்ப்பண்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெற்றதாகும். சிலநேரங்களில் பிரிவு என்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. பொருள், பரத்தமை, நாடுகாவல் மற்றும் இன்னும் சிலகாரணங்களால் தலைவியைத் தலைவன் பிரிவான். இச்சூழலில் தலைவி ஆற்றொணாத் துயரமடைவாள். தலைவனுக்குப் பிடித்தமானவளாகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவளாக இருப்பாள். குறுந்தொகைப் பாடலொன்றில் தலைவனொருவன்

பரத்தையிடம் சென்று தலைவியிடம் வருகிறான். அந்நிலையில் தலைவி பி;ன்வருமாறு கூறுகிறாள்.

“அணிற்பல் அன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து
மணிக்கேழ் அன்ன மாநீர்ச் சேர்ப்ப
இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கியரென் கணவனை
யானா கியர்நின் னெஞ்சநேர் பவளே”

- (குறுந்.49)

தலைவன் பரத்தைப் பெண்ணிடம் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறான் எனத் தெரிந்திருந்தும் தலைவி அவனை ஏற்கிறாள். அவனை வெறுத்து ஒதுக்கவில்லை. இந்தப் பிறவி மாறி மறுபிறவி வந்தாலும் நீயே கணவனாக வரவேண்டும் என்கிறாள். அப்போது நான் உன் மனதுக்குப் பிடித்தமானவளாக ஆக வேண்டும் என்கிறாள். இப்பாடலில் தலைவன் தன்னை மனதுக்கு ஏற்றவளாக நினைக்காததால் தான் பரத்தையிடம் சென்றான். இனி அடுத்து வருகின்ற பிறவியில் பிடித்தவளாக அமையவேண்டும் என்ற குறிப்பு வைத்துப் பேசுவதாகக் கொள்ளலாம். தன் மேல் கொண்ட அன்பினால் தலைவி தவறைக் கண்டிக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டாள் என தலைவன் உணர்ந்து, பரத்தையை நாடக்கூடாது என்ற சிந்தனையை கொண்டவளாக மாற தலைவி இவ்வாறு கூறியிருக்கவும் இடமுண்டு. கண்டித்துத் திருத்தாமல் கனிவுடன் திருத்துதல் என்ற கருத்துடையவளாக தலைவி இருந்திருக்கிறாள் என்பது புலப்படுகிறது. தலைவனை வெறுத்து ஒதுக்கினால் குடும்பம் என்னவாகும் எனத் தீர்மானித்து இவ்விதம் கூற்று நிகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. இல்லறமே நல்லறம் என்ற அறச்சிந்தனை தலைவிக்குள் இருந்திருக்கிறது. மேலும் மறுபிறவி பற்றிய நம்பிக்கையும் அன்றைய காலத்தில் இருந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாகவும் தலைவியின் கூற்று அமைந்திருக்கின்றது.

கணவன் சில நேரங்களில் தவறு செய்கிறான். அதனை மனைவியால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தன்னை விடுத்து வேறொரு பெண்ணான பரத்தையைத் தன் கணவன் நாடிச் செல்வதை எந்தவொரு பெண்ணும் விரும்பாள். கணவனை வெறுத்தொதுக்காமல் திருத்தி இல்லறம் நல்லறமாக அமையச் செயல்படுவாள்.

“கைவினை மாக்கடம் செய்வினை முடிமார்
சுரும்புண மலர்ந்த வாசங் கீழ்ப்பட
நீடின வரம்பின் வாடிய விடினும்
கொடியரோ நிலம்பெயர்ந் துறைவே மென்னாது
பெயர்ந்துங் கடிந்த செறுவிற் பூக்கும்
நின்னூர் நெய்த லனையேம் பெரும
நீயெமக் கின்னா தனபல செய்யினும்
நின்னின் றமைதல் வல்லா மாறே”

- (குறுந்.309)

உழவர் 'களை' எனக் கருதி வரப்பில் வீசிய நெய்தல் பூக்கள் வேறிடம் செல்லாது மீண்டும் அவ்விடத்திலேயே மலர்வது போல் கணவன் தன்னை வெறுத்துப் பரத்தையை நாடினாலும் மனைவியானவள் அவனை வெறுக்கவில்லை என்ற கருத்தோடு பாடல் அமைகின்றது. நின்னையின்றி எமக்குப் பற்றுக ;கோடிண்மையால் நீ எமக்கு எத்துணை .இன்னல் செய்யினும் அவற்றைப் பொறுத்துக் கொண்டு நின் விருப்பப்படி நடப்போம். வேறு யாம் என்ன செய்யமுடியும் என்ற தொனியில் தலைவியான மனைவியின் கூற்று அமைகின்றது. கணவனைப் பிரிந்து மனைவி வாழ்தல் பண்பாடன்று என்பதனடிப்படையில் கணவனைச் சகித்து ஏற்றுக்கொண்டதைப் பாடல் உணர்த்துகின்றது. தலைவியின் வெறுப்புணர்வும் பாடலில் தொனிக்கிறது.

செல்வாக்கான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தலைவியொருத்தி தலைவனொருவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள். இவ்வாழ்க்கை என்பதைத் தொடங்கியவளுக்குச் சமையல் கலையில் போதிய பயிற்சியில்லை. தலைவியைப் பெற்ற தாய்க்கு இதனால் மனக்கவலை ஏற்பட்டது. தலைவியை வளர்த்த செவிலித்தாயானவள் தலைவியின் நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்துவர தாயிடம் சொல்லிச் சென்றாள். தலைவி சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாள். இதை மறைந்து நின்று செவிலித்தாய் கவனித்தாள். மோர்க்குழம்பு செய்து கொண்டிருந்த தலைவியின் செயல்பாடுகள் அவள் சமையல்கலையில் தேர்ச்சி பெறவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தியது. தலைவன் சாப்பிடவந்தான். செவிலித்தாய்க்குச் சமையல் ருசிக்கும்படி இருக்குமா? என்ற மனக்கலக்கம். தலைவன் உணவுண்ண ஆரம்பித்தான்.

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடிஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான் துழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே”
- (குறுந்.167)

தலைவி வைத்த மோர்க்குழம்பை இரசித்து ருசித்துச் சாப்பிட்டான். இனிது எனத் தலைவன் சொல்ல தலைவியின் முகம் மலர்ந்தது. தலைவி சரிவர சமைக்கத் தெரியாதவள் என்றாலும் தலைவனுக்குச் சமைத்துத் தரவேண்டும் என்ற உந்துதல் அவளைச் சமைக்க வைத்தது. செல்வக்குடியில் பிறந்தவள் தனக்காகச் சமைத்து வைத்திருக்கிறாள் என்பதுணர்ந்து தலைவன் இனிது என அவள் மகிழும்படி கூறுகிறான். இவ்வாழ்வில் புரிதல், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை ஆகிய குணங்கள் குடும்பம் இனிமையானதாக அமைய வழிவகுக்கும். தலைவி, தலைவன் இருவரும் பண்பட்டவர்களாகையால் குடும்ப வாழ்க்கை சிறக்கும். வாழ்வியலுக்கான புரிதல் தொடங்கிவிட்டால் வாழ்க்கை இனிக்கும். இல்லறத்தில் போற்றப்படக்கூடிய அன்பும் புரிதலும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

காதல் நிலைப்பாடு

சங்க இலக்கியத்தில் மடலேறுதல் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இம்மடலேறுதலை இருவகைகளாகப் பிரித்துப் பார்க்க இடமுண்டு. தான் விரும்பிய தலைவியை அவளுடைய பெற்றோர் மணம் செய்து வைக்க மறுத்த சூழலிலோ அல்லது தலைவியானவள் காதலை ஏற்காத போதோ நிகழ்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. தலைவன் தலைவியின் படத்தையெழுதி பனைமட்டையால் செய்த மாவின் மீது ஏறி ஊறியத் தோன்றுவது என்பதாக அமையும். மடலேறுவேன் எனக் கூறுவதுபோல் பாடல்கள் உண்டு. மடலேறியது பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை.

“மாவென மடலும் ஊர்ப பூவெனக்
குவிமுகில் எருக்கங் கண்ணியும் சூடுப
மறுகி னார்க்கவும் படுப
பிறிது மாகுப காமங்காழ்; கொளினே”

- (குறுந்.17)

அன்றைய காலத்தில் காதலுக்கு எதிர்ப்பு இருந்த சூழலை அறியமுடிகிறது. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு கூட காதல் வேண்டாம் என்ற நிலைக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஒத்த தலைவன், தலைவி என்பது குலம், செல்வம் உள்ளிட்டவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேற்கண்ட பாடலில் தலைவன் படர்க்கை நிலையில் ஆடவரின் செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளான். இக்கூற்று பிறர்மேல் வைத்துக் கூறினும் தான் இவ்வாறு செய்யத்

துணிந்துள்ளதையே தலைவன் தோழிக்குக் குறிப்பாகக் கூறுகின்றான்.

“பிறப்பே குடிமை...” (தொல்.பொருள்.மெய்ப்பு.நா.எ.1219) எனக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பிய நூற்பா வழி குடிக்கு ஏற்ற ஒழுக்கலாறும், வயதும், தோற்றமும், இரு குடும்பப் பொருளியல் நிலையும் நோக்கப்பட்டன எனலாம்.

“கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும் குடி நிரல் உடைமையும்
வண்ணமும் துணையும் பொரீஇ எண்ணாது
எமியேம் துணிந்த எம்மசால் அருவினை”

- (குறிஞ்சிப்பாட்டு)

கபிலரது குறிஞ்சிப்பாட்டும் தலைவன், தலைவி இருவருக்கிடையேயான ஒப்புமை காதலில் அமைய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவு படுத்துகிறது. பெற்றோர்கள் மணமுடித்து வைப்பின் உடன்போக்கு நிகழாது. சங்க இலக்கியங்களில் உடன்போக்கு குறித்த செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இதன்வழி காதலுக்கு அன்றைய காலத்தில் எதிர்ப்பு இருந்த நிலையை உய்த்துணர முடிகிறது.

ஒரு பெண்ணை மணம் செய்து கொள்ள அப்பெண்ணின் பெற்றோரின் சம்மதம் தேவையாகிறது. சம்மதம் இன்றியும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. இருப்பினும் அஃது சிறப்பானதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. “மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் குழுவாகச் சேர்ந்து கற்ற நடைமுறைகளும், பழக்கங்களும், மரபுகளும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடாகும்” (பண்பாட்டு மானிடவியல் - ப.160) என்ற கருத்தோடு சங்ககாலப் பண்பாட்டு மரபில் திருமணம் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளதை ஒப்பு நோக்கலாம். இன்றைய காலத்திலும் பண்பாட்டின் நீட்சியாகப் பெற்றோர் ஒப்புதலோடு நடைபெறும் திருமணம் போற்றுவதற்குரியதாகிறது.

பெண்ணொருத்தி ஒரு தலைவனை விரும்புகிறாள். தலைவனுக்கும் அப்பெண்ணுக்கும் இடையே களவு வாழ்க்கை உருவாகியிருப்பதை, பெண்ணின் தாய் அறிந்துவிட்டாள். இனி மகளை வெளியே அனுப்பக்கூடாது என முடிவு செய்த தாய் இற்செறிக்கிறாள். தன்னுடைய மகளுக்கு எப்படிப்பட்டவன் கணவனாக வரவேண்டும் என்பதைத் தாய் உள்ளிட்ட இல்லில் இருப்பவர்கள் தீர்மானிப்பர். தலைவியின் விருப்பம் ஏற்கப்படுமா? என்பது ஐயம்.

“...
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ அன்னை
ஒருநாள் நகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப்
பகைமுக ஊரின் துஞ்சலோ இலளே”

- (குறுந். 292)

தன் தலைவனைக் காணமுடியாது இற்செறித்த தாய், பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் மீண்டு வரமுடியாத நரகம் சென்றது போல் செல்ல வேண்டும் என எண்ணுகிறாள். தங்கள் குடும்பத்தில் நடக்கும் திருமணம் எல்லோரும் விரும்புபடியாக நடைபெறவேண்டும் என எண்ணத்தில் தாய் இருக்க தலைவியோ தாயின் செய்கையை அறிந்து நொந்து பாடுகிறாள். சங்க காலத்தில் காதல் பெற்றோர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததாக இருந்ததை மேற்சொன்ன பாடல் உணர்த்தியுள்ளது. மேலும் தாயானவள் தலைவியின் காதல் வாழ்வை அறிந்தவுடன் இரவெல்லாம் உறங்காமல் விழித்திருக்கிறாள் என்பதும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பெற்ற மகளைக் கண்காணிக்கும் கடமையுணர்வு இன்றைய காலத்துத் தாய்மார்களிடமும் உண்டு.

பொருள்

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்குப் பொருள் இன்றியமையாதது. அகவாழ்க்கையில் களவு, கற்பு என்ற இரண்டு காலத்திலும் பொருள் இன்றியமையாததாக இருந்ததை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் தலைவன், தலைவியை மணம் செய்து கொள்ளப் பொருள் தேடி வரவேண்டும். தான் சம்பாதித்த பொருளைப் பரிசமாகத் தலைவியின்

பெற்றோருக்குக் கொடுத்து மணம் முடிக்கும் வழக்கம் இருந்தது. திருமணத்திற்குப் பிறகான கற்பு வாழ்க்கையில் இல்லறத்தை நடத்துவதற்கும் இரவலர்க்குக் கொடுப்பதற்கும் பொருள் தேவையாக இருந்தது. களவு, கற்பு என்ற இருநிலையிலும் பொருளுக்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரியும் வழக்கம் இருந்தது. வீட்டிற்கு வந்தவர்க்கு விருந்திடுவது தமிழர் பண்பாடு. அவ்வகையில் விருந்தினரைப் பேணுதற்கும் பொருள் அடிப்படையானது. பொருளுக்காகத் தலைவன் பிரியும்போது தலைவி வருந்துவது உண்டு. அந்நேரத்தில் தோழியானவள் ஆறுதல் கூறி சமாதானப்படுத்தும் பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

தலைவன் பொருள் தேடி வர தலைவியைப் பிரியக் கருதினான். தலைவியால் பிரிவுத்துயரை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. அந்நேரத்தில் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூற தோழி வருகிறாள்.

“வினையே ஆடவர்க் குயிரே வாணுதல்
மனையுறை மகளிர்க் காடவர் உயிரென
நமக்குரைத் தோருந் தாமே
அழாஅல் தோழி அழுங்குவர் செலவே”

- (குறுந்.135)

ஆடவராக இருப்பவர்க்கு செய்யும் வினை உயிர். இல்லத்தில் வாழும் பெண்ணுக்கு அந்த ஆடவன் உயிர். இதை நமக்கு உணர்த்தியவர் தலைவர் எனச் சொல்லி ஆறுதல் படுத்துகிறாள். தலைவர் உன்னைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்தவர். உன்னைப் புரியாதவரல்ல என்பதை உணர்த்துகிறாள். சம்பாதிப்பது ஆடவர்க்குரிய கடமைகளுள் முதன்மையானது. சம்பாதிக்காதவனை ஓர் ஆடவனாக நம் தமிழ்ச்சமூகம் கருதுவதில்லை. அதே போல் இல்லறத்தில் பெண்ணுக்கு ஆண் உயிர் எனக் கூறினும் ஆணுக்கு வினையோடு சேர்ந்து பெண்ணும் உயிர் என்பதையும் நயமாக தோழி உணர்த்தி விடுவதாகக் கொள்ளலாம். தோழியின் சொல் வன்மையானது பண்டைத்தமிழரின் பண்பாட்டிற்கு ஊன்றுகோலாக அமைந்துள்ளது. இக்காலத்தில் வினைக்குரியவராக பெண்களும் திகழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு தனிமனிதனது குணச்சிறப்பு சிறுசிறு துளியாகச் சேர்த்து பண்பாட்டின் பெருவெள்ளமாக அமைகின்றது. “பண்பாடு என்பது குணச்சிறப்பு எனப் பொருள்படும். தனிமனிதனது குணச்சிறப்பைப் புலப்படுத்துவதே பண்பாடு எனப்படும். பண்பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்’ என்பர் ஆன்றோர்” (பழந்தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - ப.8) என்ற கருத்து வளம் சேர்க்கிறது.

தலைவனின் மகிழ்வு

பொருள் தேடி வாழும் வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாதது பிரிவு. தலைவி தலைவனை நினைத்து வருந்துவது போலவே தலைவனும் வருந்துவான். பொருள் தேடும் நோக்கத்தோடு தலைவி குறித்த நினைவு ஏதேனும் ஒருவகையில் தலைவனுக்கு வந்து கொண்டேயிருக்கும். தலைவிக்கு தான் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற பருவம் வருங்காலத்தில் தலைவனின் வினை முடியாமல் போனால் பெரிதும் வருந்துவான். வினையின் போது வேறு சிந்தனைகள் கூடாது என்றாலும் உளவியல் தன்மையில் காணும்போது தலைவனும் மனிதன், அவனும் அன்புள்ளம் கொண்டவன் என்பது புலப்படும்.

தலைவனொருவன் தலைவியிடம் சொல்லிச் சென்ற காலம் வரும் முன்னரே வினையை முடித்துவிட்டான். தலைவியைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு மேலிடுகிறது. தலைவியிடம் வந்து சேர்ந்து பின்வருமாறு பாடுகிறான்.

“தாழிருள் துமிய மின்னித் தண்ணென
வீழுறை யினிய சிதறி ஊழிற்
கடிப்பிடு முரசின் முழங்கி இடித்திடித்துப்
பெய்தினி வாழியோ பெறுவான் யாமே

செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமோ
டிவளின் மேவின மாகிக் குவளைக்
குறுந்தாள் நாள்மலர் நாறும்
நறுமென் கூந்தல் மெல்லணை யேமே”

- (குறுந். 270)

வானத்து மேகமே, நன்றாக இடிஇடித்து முழங்குக. மின்னலே மின்னுக, மழைத்துளிகளே பொழிக, நன்முறையில் பெய்க என வாழ்த்துகிறான். தான் தலைவியோடு சேர்ந்து மகிழ்ந்திருப்பதை இயற்கையிடம் சொல்லி மகிழ்கிறான். மனிதன் தன்னுடைய உணர்வை ஏதாவதொரு வகையில் வெளிப்படுத்துதல் இயல்பு. தன்னுணர்வை மற்றவரிடம் பகிர்தல் பண்பாட்டின் ஒரு கூறாகும். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் நெறியினில் தலைவன் மழையை நோக்கி, நீ நன்றாகப் பெய்க என வாழ்த்துகிறான்.

பன்னிரண்டு மாதம் கருவுற்றிருத்தல்

பெண்ணினத்திற்குப் பெருமை சேர்ப்பதில் முதலிடம் வகிப்பது பிள்ளைப்பேறு ஆகும். இன்றளவும் பெண்ணை மதிக்கவும், உயர்வான இடத்தில் வைத்துப் பார்க்கவும் உரிய காரணங்களுள் முதலாவதாக அமைகின்றது. பத்து மாதம் கருவைச் சுமந்து பிள்ளையைப் பெறுதல் மறுபிறவியாக ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் அமைகின்றது. பத்து மாதம் கருப்பம் நிகழ்வது இயற்கை. ஆனால், சங்கஇலக்கியப் பாடலொன்றில் தலைவன் பிரிவால் வாடும் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறும் தோழியின் கூற்றில் பன்னிரண்டு மாதம் கருவைச் சுமத்தல் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

“ அம்ம வாழி தோழி காதலர்

இன்னே கண்டுந் துறக்குவர் கொல்லோ
முந்நாற் றிங்க ணிறைபொறுத் தசைஇ
ஒதுங்கல் செல்லாப் பசும்புளி வேட்கைக்
கடுஞ்சூல் மகளிர் போலநீர் கொண்டு
விசம்பிவர் கல்லாது தாங்குபு புணரிச்
செழும்பல் குன்றம் நோக்கிப்
பெருங்கலி வான மேர்தரும் பொழுதே”

- (குறுந்-287)

இப்பாடலை கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார் என்னும் பெண்பாற்புலவர் பாடியுள்ளார். பன்னிரண்டு மாதம் நிறைந்த கருப்பத்தைத் தாங்கித்தளர்ந்து, நடக்கமாட்டாத, பச்சைப்புளிச்சுவையில் விருப்பத்தையுடைய, முதல்கருப்பத்தைக் கொண்ட மகளிரைப்போல நீரை முகந்து கொண்டு வானத்தின்கண் ஏறாமல், அந்நீர்ப் பொறையைத் தாங்கிக்கொண்டு ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து, வளமிக்க பல மலைகளை நோக்கி, பெரிய முழக்கத்தையுடைய மேகங்கள் எழுகின்ற கார்ப்பருவத்தை, இப்பொழுது பார்த்த பின்பும் தலைவர் வராமல் இருப்பரோ? வருவர் என்பதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் பன்னிரண்டு மாதம் கருப்பம் பற்றிய செய்தி, பெரியாழ்வார் பாடலிலும் காணப்படுகிறது.

“ பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்ட அப்பாங்கினால்
என் இளம் கொங்கை அமுத மூட்டி எடுத்துயான்
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின்பின்
என் இளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே!”

- (பெரியாழ்வார்

திருமொழி. 241)

நான் என் கண்ணனைப் பன்னிரண்டு மாத காலம் என் வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டிருந்த அந்த

அன்பு மிகுதியால் என் பாலைக் குடிக்கவைத்து இடுப்பிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படிப்பட்டவனை இப்போது அழகிய திருவடிகள் நோகும்படி, விடியற்காலத்திலேயே காட்டிலே கன்றுகளின் பின்னே போக்கினேன். இது பெரிய பாவம் என யசோதை மனநிலையில் வருந்துவதாகப் பெரியாழ்வார் பாடியுள்ளார்.

தலைசிறந்த கரு, பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் இருந்து முதிரும் என்பர். இதனை ஆராயும் போது முதல் பிள்ளையைப் பெறுதல் பன்னிரு மாதக் கருவாகி வெளிப்படும் என்பதையும், அதுவே முழுவளர்ச்சியடைந்த கரு என்பதையும் உணரமுடிகிறது. இன்றைய நவீன உலகில் செயற்கையான உரங்களால் பயிர்கள் குறைந்த காலத்தில் விளைச்சல் தருவதைப் போன்று, அதை உண்ணும் பெண்களுக்கும் எட்டு, ஒன்பது மாதங்களில் பிள்ளைப்பேறு நிகழ்கிறது; நிகழ்த்தப்படுகிறது. நூறு வயது, அதற்கு மேலும் நோய்நொடியின்றி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் பன்னிருமாதக் கருவாகிப் பிறந்தவர்கள் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆணின் மூலமாக வெளிப்படுகின்ற உயிரணு இரண்டுமாத கருவுக்குச் சமம் என்பர். அஃது பெண்ணின் பத்துமாதக் கருவோடு சேர்ந்து பன்னிரண்டு மாதமாகிறது எனக் கூறுவோருமிளர்.

மறைபொருள் கூறுவேன் என மிரட்டுதல் (Blackmail)

தலைவியைக் காணவும், மணமுடிக்கவும் எத்தகைய வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளலாம் எனத் தலைவன் சிந்திக்கிறான். தலைவிக்கும் தனக்கும் இருந்த களவு வாழ்க்கை அவளின் பெற்றோருக்குத் தெரியவே, அவள் இப்பொழுது இற்செறிப்பில் இருக்கிறாள். தலைவியைப் பெற உற்ற துணையாக இருப்பவள் தோழியே ஆவாள். தோழி தன் வேண்டுகோளை ஏற்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தலைவனின் கூற்று இரண்டு வகையில் அமைகின்றது.

(அ) மடலேறுதல் எனக் கூறுதல் (கெஞ்சுதல்)

(ஆ) களவை வெளிக்கூறுவேன் எனல் (மிஞ்சுதல்)

தலைவன் தோழியிடம் தன் வேண்டுகோள் நிறைவேற மடலேறுவேன் எனத் தன் உயிரைப் பொருட்படுத்தாத நிலையில் பேசுவான். மற்றொரு நிலையில் தலைவிக்கும் தனக்கும் இருந்த அகவாழ்வு நிகழ்வுகளை வெளிச்சொல்வேன் என மிரட்டுதல் (Blackmail) இவ்விருவகையான கூற்றுகளும் தோழியிடம் கூறுவதாகவே அமைகின்றன.

“பணைத்தோட் குறுமகள் பாவை தைஇயும்

பஞ்சாய்ப் பள்ளஞ் சூழ்ந்து மற்றிவள்

உருத்தெழு வனமுலை ஒளிபெற எழுதிய

தொய்யில் காப்போர் அறிதலும் அறியார்

முறையுடை யரசன் செங்கோல் அவையத்

தியான்றற் கடவின் யாங்கா வதுகொல்

பெரிதும் பேதை மன்ற

அளிதோ தானேயிவ் வழங்கல் ஊரே”

- (குறுந். 276)

பருத்த தோளை உடைய இளைய பெண்ணுக்கு விளையாடுவதற்காகப் பாவை செய்து கொடுத்தேன். அவளது மார்பு ஒளிபெற தொய்யில் எழுதினேன். இச்செயல்களை வேறு யாரும் அறிய மாட்டார்கள். நீதியை நிலைநாட்டும் சபையில் தலைவியிடம் இதை நான் வினாவினால் நிலைமை என்னவாகும்? என்கிறான். பலர் முன்னிலையில் ஒரு பெண்ணைப் பற்றி இவ்வாறு பேசினால் பண்பாடு சீர்குலையும். தலைவன் உண்மைக்காதல் கொண்டவன் இந்நிலையில் மிரட்டுவது போல் பேசுவது, தலைவியைப் பெற முடியாதோ? என்ற எண்ணமாகும். தலைவனின் கூற்றைக் கேட்ட தோழி, இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியை ஏதாவது ஒரு வழியில் வெளிவரவைத்து தலைவன் மணம் முடிக்க வழிகாட்டுவாள். இதன் மூலம் நினைத்தவரையே தலைவி மணக்க இயலும். இதன் வழி தலைவியைப் பெற எச்சூழலுக்கும் தலைவன் செல்வான் என்பதை அறியலாம்.

கூந்தல் மணம்

குறுந்தொகையின் புகழ்பெற்ற பாடலொன்று தலைவன் தலைவியின் நலம் பாராட்டுவதாக அமையும் பாடலாகும். இப்பாடல் இறையனார் என்றழைக்கப்படும் சிவபெருமானால் புணையப்பட்டது எனக் கூறுவர்.

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில்இயல்
செறிஎயிற்று அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோநீ அறியும் பூவே”

- (குறுந். 2)

நீதியை நிலைநாட்ட அஃறிணை உயிரான வண்டினை நீதிபதியாக அழைக்கும் பான்மை இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது வண்டு நீதியை வழங்கிய செய்தி கூறப்படவில்லையெனினும் தலைவியின் கூந்தலுக்கு இயற்கையிலேயே மணமுண்டு எனக்கூறுவர். இப்பாடல் செண்பகப் பாண்டியன் என்னும் மன்னரின் ஐயம் தீர்க்கவும், தருமி என்னும் புலவருக்குப் பொற்கிழி பெற்றுத்தரவும் இயற்றப்பட்டது என்பர்.

குறுந்தொகையில் தலைவனின் கூற்றில் தலைவியின் நலம் புகழுவதில் கூந்தலின் நிலையினைப் பின்வருமாறு அறியலாம். அரிவை கூந்தல், பல்லிருங்கூந்தல் ,ஒழுங்குஈர்ஓதி, தேம்பாய் கூந்தல், கதுப்பு அயல், கொடிக் கூந்தலளே, மயிர்ஏற்பு, இரும்பல் கூந்தல், மைஈர் ஓதி, மைஇருங்கூந்தல் ,நாறுஇருங்கூந்தல், அம்சில் ஓதி , அறல்போல் கூந்தல், குவைஇரும்பல்கூந்தல், கூந்தல்வேய்ந்த விரவுமலர், தலையே கிளைஇய மென்குரல் என 2,19,70,116,129,132,147,165,199,209,270,272,280,286,300,312,337 ஆகிய பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைமுடியைச் சாதாரணமாக எண்ணிவிட முடியாது. சங்ககாலத் தலைவர்கள் கண்ட உண்மையை இன்று விஞ்ஞானம் மூலம் மெய்ப்பித்துள்ளார்கள். விலங்குகள் ஒரு வகையான இரசாயனத்தை வெளியிடுகின்றன. PHEROMONES என்று அதற்குப் பெயர் PHERNE+HORMONE எனும் சொற்கள் இணைந்து உருவான பெயர் இதுவாகும். எறும்புகள் இதனைப் பயன்படுத்தி மற்ற எறும்புகளோடு தொடர்பு கொள்கிறது . EXCITEMENT CARRIER ஆக இருக்கும் இந்த வேதிப்பொருளை அறிய VNO என்று “VOMERONSAL ORGAN”என்ற முகர்வு உறுப்பு தேவையானதாகும்.

தொல்காப்பியரும், நன்னூலாரும் உயிர்களைப் பாகுபாடு அடிப்படையில் பிரித்துள்ளனர். அதில் நுகர்ச்சி உணர்வைப் பெறும் உயிரினமாக மூவறிவுயிரைக் குறிப்பிட்டு , அதன் பின்னர் ஆறறிவு உயிர் வரை இவை பொருந்தும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“சிதலும் எறும்பும் மூவறி வினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” (தொல்.பொருள். நூ.1529)

“சிதல்எறும்பு ஆதிமூக்கு அறிவின்மூ வறிவுஉயிர்” (நன்.சொல்.நூ.447)

தொல்காப்பியர் மரபியலிலும், நன்னூலார் உரியியலிலும் ஆய்ந்து கூறியுள்ளனர். வண்டு நான்கறிவு உயிர் ஆகும். தொடுதல், சுவையுணர்தல், முகர்தல் இவற்றோடு பார்க்கும் உணர்வைப் பெற்றது. இதனால்தான் பாண்டிய மன்னன் வண்டிடம் நீதி கேட்டானோ? எனத் தோன்றுகிறது.

“மனிதர்களிடம் VNO இல்லை என்றும் PHEROMONES உற்பத்தியும் இல்லை என்றும் அறிஞர்கள் முதலில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். தொடர் ஆய்வு மூலம் மனிதர்களுக்கும் PHEROMONES சுரக்கிறது. VNO வும் இருக்கிறது எனக் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்த PHEROMONES காதலன்பு உணர்வைத் தூண்ட உதவும் என்கிறார்கள். பெண்களின் தலையிலிருந்து 90% PHEROMONES வெளியேறுகின்றன என்றும் சொல்கிறார்கள். (90% Pheromones come out of women’s head.That’s why women are shorter than men.so that men can

smell their hair and fall in love with them) என க.பலராமன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கோயில்களில் வேண்டுதலுக்காகப் பெறப்படும் தலைமுடிகளிலிருந்து L.CRYSTEINE எனப்படும் வேதிப்பொருளால் மேலைநாடுகளில் உணவுப்பொருள்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன எனவும் கூறுவர். பெண்களின் கூந்தலுக்கு இயற்கையிலேயே மணமுண்டு என்பதை உய்த்துணர்ந்த சங்ககாலத் தலைவர்கள் புலமை மிக்கவர்கள் எனக் கூறின் சாலப்பொருந்தும். இன்றும் கூந்தல் என்பது போற்றுதலுக்குரியதாகிறது. ஆண்களும் தன் தலைமுடியைப் பராமரிப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர்.

நிறைவுரை

தமிழர்களின் பண்பாடானது காலங்கள் பல மாறியிருந்தாலும் இன்னும் அதனுடைய முழுமைத் தன்மை விட்டுப் போய்விடவில்லை. தமிழர்கள் உயர்ந்த ஒழுக்க நெறிகளைக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். குறுந்தொகை உள்ளிட்ட இலக்கியங்களே அல்லாமல் இன்னும் பல இலக்கிய நூல்களை நுணுகி ஆராயும் போது மண்ணுள் இருக்கும் வேர் போல பழந்தமிழரின் நம்பிக்கை, வழிபாடு உள்ளிட்டவை பண்பாடாக நிலைபெற்றிருக்கிறது என்பதை உய்த்துணரமுடியும். மேலும் பரந்த மனப்பான்மை, ஒற்றுமைப் பண்பு, தன்மானவுணர்வு, கடமையுணர்வு போன்ற பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் புறநூல்களின் வாயிலாக உணர முடியும்.

குறிப்புதவி நூல்கள்

1. தமிழும் பிறப்பாடும் - தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்
2. தமிழர்; நாகரிகமும் பண்பாடும் - முனைவர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி
3. குறுந்தொகை - பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை
4. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - தொகுதி 2 - முனைவர் தமிழண்ணல் உரை
5. பத்துப்பாட்டு - ஞா. மாணிக்கவாசகன் உரை
6. பண்பாட்டு மானிடவியல் - சீ. பக்தவத்சல பாரதி
7. பழந்தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - லேனாதமிழ்வாணன்
8. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் - முனைவர் இரா.வ. கமலக்கண்ணன் உரை
9. நன்னூல் - சொல்லதிகாரம் - புலவர் சோம. இளவரசு உரை
10. குறுந்தொகை ஆய்வுக்கோவை - இரா. ஜெகதீசன்(பதிப்பாசிரியர்)

Works Cited (MLA Style)

1. Meenakshisundaran, T. P. *Tamilum Pira Panpaadum* [Tamil and Other Cultures].
2. Dakshinamurthy, A. *Tamilar Nagarikamum Panpaadum* [Tamil Civilization and Culture].
3. Somasundaranar, P. V., commentator. *Kurunthogai*.
4. Tamizhannal, commentator. *Tolkappiyam: Porulathikaram*, vol. 2.
5. Manickavasagan, G., commentator. *Pattupattu*.
6. Bhaktavatsala Bharathi, S. *Panpaattu Maanidaviyal* [Cultural Anthropology].
7. Tamilvanan, Lena. *Pazhanthamizhar Nagarikamum Panpaadum* [Ancient Tamil Civilization and Culture].
8. Kamalakkannan, R. V., commentator. *Nalayira Divya Prabandham*.
9. Ilavarasu, Soma., commentator. *Nannool: Sollathikaram*.
10. Jagadeesan, R., editor. *Kurunthogai Aaivukkovai* [Kurunthogai Research Compendium].